

- Ara que m'heu trobat, us diré un secret.
- Un secret?
- Sí, sí... aquí on em veieu, jo sóc un
tio màgic.
- Màgic? ¿ on està la terra màgica?
- No veieu tant que tot arribarà. Per co-
mençar,estic mig mort de fred i de gana
no poseu aquesta cara; mai no heu vist
un tronc amb gana? Jo en tinc. La mà-
gia consisteix en que si em porteu a casa
vostra, em cuideu i em doneu de menjar,
la nit de Nadal us regalaré turrons i
coses bones.

Rapidament en Pau va dir:

- Sí, sí Anna, portem-lo a casa

- Però és molt gros.

- Binga Anna, no s'quis mandrosa, entre
els dos em poden portar.

Així, que van començar la dura marxa
cap a casa amb aquell tio que quasi
li era més gros que ells, i no us penseu
que anava callat i quiet no, de tant
en tant reordinava: - Però, que feu? Amb
més compte home que no hi ha pressa.
Quan la mare va obrir la porta:

- Jo creia que anava a buscar molsa
i no llenya... bé, poseu el tronc al foc,
justament sortia a buscar-ne un.

- No, no, mare, aquest tronc no és pel
foc, ja t'ho explicarem. Tot i fet, expli-
caren la història a la mare i aquesta
evindenment no s'ho va creure: - Va, va
vinga, no dieu tonteries.

La feina que van tenir per convencer-la
perquè tot s'hi dit, quan estava la ma-
re el tio no deia paraula.

Per fi, el van col·locar al costat de l'arbre